

becaire m. Signe musical significat ^{per la} nota davant la qual es posat terra a la intenció d'entonació natural anul·lant-se l'efecte d'un ^{trinquet} o d'un bemoll anterior

becar v. intr. fer becaines

becarrada f. Decada acc. 1. Dur un ocell la

becarrada als seus petits. || Cop de bec

beceroles f.-pl. Llibre per a aprendre les lletres

|| Primers rudiments d'una ciència, d'un art.

bec-gros m. Dur bec

bec-planer m. Ocell de ribera semblant a un agró, de plomatge blanc; bec voluminos i ample a l'extrem (Platalea leucordia)

bec-tort m. Brencapinyes

becut m. Ocell de ribera, de color terri, blanc el ventre, amb el bec molt llarg